

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap azellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak mér
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Vágjuk el a polip karjait.

A „Pénzügyi Közlöny” legutóbbi számaiban a pénzügyminiszter két terjedelmes körrendeletét olvastuk a bor-, hús-, cukor- és sörfogyasztási adó, valamint az italmérési adó biztosítása tárgyában.

Ez a két rendelet nem oly kicsinylendő, hogy azon csak úgy közönyösen átfussunk; mert az ezek által meghatározott intézkedések igen közelről érdeklík az adózó közönség zsebet, különösen pedig a jelenlegi mostoha viszonyok között, midőn szőlőinket a phylloxera és peronospora iszonyuan pusztítja s ezzel együtt már-már megsemmisüléssel fenyegeti egyik tekintélyes oszlopát a nép adóképeségének.

Az említett két rendelet a fogyasztási adók s az italmérési adó biztosításáról szól, a miért is ennek kapcsán egynémely körülményre kötelességünk föl hívni az adózó közönség, különösen pedig a községi s körjegyzők és elöljárók figyelmét.

Tudva levő dolog, hogy a pénzügyi kormány rendszerint a pénzügyi biztosokat szokta a fönt említett adónemek biztosításával megbizni, kik aztán minden eszköz felhasználásával mindig nagyobb és nagyobb eredményt igyekeznek elérni. Azt hisszük — ez nem csodálatos jelenség; mert hiszen a szolgálékúség ma már veszületett betegsége a legtöbb embernek. A nagyobb és nagyobb eredmény elérése végett képesek helytelen adatokkal, hasból szedett információkkal előállani; gyakran fenyegetésektől, de még erőszakoskodástól sem riadnak vissza; sőt megyei és városi elő-

kelőségeknek s beavatott egyéneknek tervszerűen megszerzett bizalmas barátságára révén kispionirozzák a községek helyzetét: csak hogy a pénzügyminiszternek kedveskedhessenek s ezáltal előléptetésüket biztosítsák, kitüntetését és pénzjutalmat nyerhessenek.

Igy történik széles Magyarország legtöbb helyén, s ml baranyamegyeiek sem vagyunk ettől megkímélve.

A mióta az 1889. évi XXXV. t.-cz. életbe lépett s az italmérési jogot a kir. kincstár gyakorolja, az italmérési adó (bér) annyira fölemeltetett, hogy — a mint értesülünk — az egész országban a pécsi m. k. pénzügyigazgatóság mutatta föl a legnagyobb perczentet, vagyis oly eredményt biztosított, mely a kir. kincstár által a kártalanítási tőke után fizetett 4 és fél százalékat átlagosan két és félszer meghaladja.

Nem akarunk elkeseredésünknek méltó szavakban kifejezést adni, bár jogunk volna rá, s most csak azt a megjegyzést fűzzük a fönt illusztrált eljáráshoz, hogy ilyen rezultátumot a jelen időben, midőn általánosan tudva van, hogy szőlőink nagy része már kipusztult, többi része pedig a tönkrejutás szélén van; midőn a lakosság jövedelme éppenséggel nem fokozódott, hanem nagyon is megcsappant; midőn a borfogyasztás a csekély készlet és termés miatt fölvert árak mellett folyton kisebbedik: csakis hasból szedett adatok, téves fölvételek alapján, a gazda vagyonának megtámadása mellett és a fogyasztó közönség rovására lehetett előteremteni.

S most egész valóságában domborul

ki megyénk alispánja által a múlt év egyik közgyűlésén leleplezett kép, mely a biztossítással megbizott pénzügyi közegek szivtelen eljárását illusztrálta. Az alispánban volt annyi bátorság, hogy lerántsa a leplet s föltárja a pénzügyi hatóság túlkapásait, melyek a megye polgárainak zsebet oly közelről érintik.

Akkor csak futólag emlékeztünk meg az alispáni fölszólalásról, — meghaladott állásponton lévén az ügy, a mennyiben az adónemek biztosítása iránt a szerződések a községekkel megkötöttek és jóváhagyottak. Abban az időben post festa cantare s így a dolgon segíteni nem lehetett. De most itt az ideje, hogy minden erőszakoskodás, helytelen eljárás, esetlegeshamis adatok vagy fenyegetések által ránk tukmált nagyobb adózásnak elébe álljunk!

Vissza kell utasítanunk minden túlkövetelést; s a hol az előbb vázolt szomorú helyzet állott be, az adónak leszállítását kell követelnünk s eme jogos követelést támogatni kell a fönt elősorolt mostoha körülményekkel. Megálljt kell kiáltanunk a pénzügyi hatóságnak, mert minden egyes krajczár fölemelés, sőt az eddigi átalány-nak elfogadása is a nép vagyoni romlására vezet.

Itt az ideje, hogy községeink éljenek jogaikkal és ha áldozatok árán, nagy bér mellett birják a jogot, mondják föl ez évi szeptember 15-éig a szerződéseket, ne riadjanak semmitől sem vissza, még akkor sem, ha ijesztgetni fogják bér-lőkkel, — azok sem verik a pénzüket ily esztelen vállalatokba, melyek biztos vesz-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Felső dunai útam Passauig.

III.

Linztől Passauig.

Linzt*) a szép Margarita külváros alatt elhagyva egy mindkét oldalon változatos regényes vidékeket és völgyületeket föltáró szűk hegytorkolatban haladunk, megkapó, érdekes kanyarulatok közt, s ezek egyikénél visszatekintve egy hegynyíláson át fölséges panorámat mutat az elhagyott Linz, Margareta és Uhrfahr külvárosaival s az összekötő hiddal.

Pompás kis defilénk nemsokára véget ér, a hegytorok kitágul s jobbról (balpart) föltárul Buchenau szép vára, balról (jobbpart) a híres cistercita apátság, a gyönyörű fekvésű Wilhering, s ezeket elhagyva miudjárt jobbra magaslik egy dombtetőn igéző szépségében Ottensheim festői vára. Impozáns látvány a Dunából kiemelkedő szirten a nagy négyszögű tornyot képező várkastély, eme négyszögű torony egyik szögletén ismét egy kirugó csinos kis külön tornyocskával, beljebb a hegytetőn stílszerű szép kápolnával.

*) Linz és környéke külön leírás tárgyát képezi. V.

A vidék síkforma jelleget ölt, melyet a távolról kéklő hegyek tesznek érdekessé, s visszafordulva festői kép tárul az imént elhagyott hegysorra, melyeken át kimagaslik a Linz-Uhrfahr fölötti Böttlingberg híres búcsújáró hely, kettős tornyu templomával, s a Maximilian császár építette citadellával; míg a hegysor alján az előtérben a mindig távolodó Wilhering, Buchenau és Ottensheim várak látkepe gyönyörködött.

Majd odább haladva a távol láthatáron a felső-ausztriai alpesek kék-fehérrel árnyalt, égre-törő korrajzai tűnnek föl a gyönyörű időben.

Branstadt-Efferdingen*) túl nemsokára közeledik a második és nagy defilé, mely egész Passauig tart, s mely merész fordulatokban, megkapó változatokban a leggazdagabb. Balra a Popping hegyoldalán gyönyörűen emelkedik Schauenburg váromladék, míg az előtérben a kéklő hegyormon az igéző szépségben föltűnő Neuberg-vár festői romjai kötik le a figyelmet és szemet. Majd Aschachnál köttünk ki, melynek nagyszerű s valóban ritka szép parkjában s a park közepén a zöld keretből ki-kilátszó, valóban izlésteljes szép várkastélyában**) gyönyör-

*) Efferding nevezetességét képezi a híres, gyönyörű kivitelű régi góth templom, 12 oltárral, s Stahrenberg hercegi palota. E régi hely már a Niebelungban is említve van. V.

**) A Harras grófok tulajdona. V.

ködtünk, míg a Dunán keresztül húzó s most megnyitott repülő-hidon át nem mentünk.

A folyó most keskenyebb lett, bent vagyunk a híres defilében, melyben minduntalan a legregényesebb és festőibb képek váltakoznak. Két oldalt sűrű erdővel borított, itt-ott kiálló sziklák, kékszürke szirttömbökkel tarkított hegysorok. A sűrű sziklák szeszélyes alakzatokat mutatnak. Egy helyütt a hegytetőn oly saajátságosan tömörülnek, hogy egy váromhoz családásig hasonlítanak, s e családka képződmény alatt egy külön álló szirten, — mintha rá építették volna, — egy négyszögű nagy tornyot ábrázoló, hatalmas sziklaszörny, körítve az erdő zöld keretével; — az egész úgy tűnik föl, mintha felső és alsó vár volna. Egyszerre fönt az egyik ormon valóban megjelenik egy büszke sasfészek, a remek fekvésű Neuhaus vára; balról egy meredek sziklaoldalba vágott Krisztus kép s a kettő közt a Duna a láthatárt elzáró bérczek között vész el, s az ember nem tudja elképzelni: merre találjuk meg folytatását. A kormánykerék egy nyomása azonban más irányt ad a hajónak s balról a Krisztus-képen túl föltárul egy merész, sötét nyílás, mely a Duna eltakart medrét ismét föltünteti, s egy fordulattal, a vár alatt, közvetlen a Dunaparton elének kerül a kies fekvésű helység Neuhaus, hol igen értékes kék gránit bányásznak.

A folyam ágya mind szűkebb, keskenyebb

teségre engednek következtetni. Határozott tudomásunk van arról, hogy a bérlők legnagyobb része — legalább azok, kik számítani tudnak — szeretnének a szerződéstől megszabadulni, miután az eddigi bérlet deficizittel járt.

Tartsanak községeink értekezleteket, csoportosuljanak, határozzák meg a kiviteli módozatokat, mutassák ki túlterheltségüket és ha tömegesen fogják a fölmondásokat megtenni, a pénzügyi kormányzat be fogja látni, hogy Baranyamegyében a fogyasztási és italmérségi adók túlságzóztak, s ezzel aztán a pénzügyi közegek szivtelen eljárása szülte országos legjobb eredmény kártyavárként fog összeomlani.

Ne hallgassanak körjegyzőink és előjáróink az álószinteség köntösébe burkolt pénzügyi közegek dédelgető szavaira; lépjenek föl férfiasan, óvják meg a lakosságot a túlterheltestől; ne kössenek olyan szerződést, mely a priori a községi lakosság megkárosításával jár és engedjék inkább a dolgot a közigazgatási bizottság ítélete alá, — s meg vagyunk győződve, hogy a megyei közigazgatási bizottság, valamint megyénk alispánja érvényesíteni fogja befolyását a fogyasztó közönség, valamint a községi pénztárak érdekében.

Nem jogtalanságot, igazságot akarunk. Meghajlunk a törvény jogos követelése előtt s helyzetünkhöz mérten kötelességszerűleg fizetünk, a mit fizetni képesek vagyunk; de semmiféle pénzügyi közeg nyájas arczáért, szép szaváért nem engedhetjük oda dobni a népet a százkaru polipnak. Ezért szükségesnek tartottuk figyelmeztetni azokat, kik a nép ügyeit vezetik, nehogy az alkalmat fölhasználatlanul elszalasztsák.

Mint tudjuk, Pécs város fogyasztási adója is ez évben fog újra tárgyalatni. Elvárjuk polgármesterünktől is, hogy nem a pénzügyi közegek bizalmas barátsága, hanem a közönség érdekének megóvása fogja eljárásában vezérelni s nem engedi esetleg holmi légből kapott adatok miatt a népet zsaroltatni.

A fogyasztási adóknak, nevezetesen a bor- és hús-, cukor és sörfogyasztási adóknak a jövő évre leendő biztosításának ideje elérkezvén, fölhitva a pénzügyminiszter a pénzügyigazgatóságokat, hogy a biztosítás iránti tárgyalásokat

lesz; magas sziklapartok szorítják össze, a kanyarulatok oly rohamosan, oly élesen következnek egymás után, hogy az ember kételkedik: ki lehet e jutni a tömkelegből.

A hegyeket gyönyörű fenyő-erdők borítják, melyekből bizarr alakú szikla-óriások meredeznek félelmes közelben, fenyegető nagy tömegükkel. A fenyvesekből átható illat terjeng szét s tele tüdővel szívjuk be a balzsamos reggeli levegőt a hajó fedélzetén, s élvezettel és elragadtatással szemléljük a minduntalan váltakozó fölséges panorámákat. Most hirtelen föltárl Obermühl vadregényes képe, mintha a szép kis helység valamely alpesi tó partján terülne el; beljebb a hegyek közt nagy papírgyárával, melyhez a Dunába torkoló patak partján kitűnő karban tartott műút vezet föl; fönt a falu fölött egymásra döntött szörnnyű sziklatömegek halmozódnak.

Minden fordulat után újabb meg újabb, nagyszerű vadregényes kép. Néhol a tájék ijesztő nagyszerűségét a hegyek alján itt ott elhódított piczi művelt földterületek, komló-, répa- vagy káposzta-ültetményekkel, a völgyek nyílását szegélyező üde világos-zöld pázsit s a sötét lombok alól kikandikáló kis fehér gazdasági épületek szelidítik. Az ember gondolkodik: ha vajjon az a csekély haszon, a mit e vad vidékből elhódított piczi földterület adhat, érdemes-e arra a

a törvényhozás által netán teendő változtatások föntartásával haladéktalanul indítsák meg. Kiváló súlyt fektet a miniszter arra, hogy a kérdéses adónemek lehetőleg mindenütt együttesen egy megváltási tárgyként biztosítassanak s hangsúlyozza azt is, hogy a biztosításnál mindenképen a fogyasztási adóknak az érdekelt községek által való megváltására kell törekedni, mi célból az eljáró közegek egész buzgósággal igyekezzenek a közegeket úgy a kincstár, mint főleg önmaguk érdekeinek leginkább megfelelő biztosítási módra, a megváltásra rábírní. Ha azonban egyes esetekben a kincstár mellőzhetlen érdekeinek szempontjából a bérbeadáshoz kellene folyamodni, fölhatalmazást adott a miniszter arra, hogy a bor- és hús-fogyasztási adó harmadik osztályába tartozó községekre nézve az árverések egyidejű bejelentés mellett ki legyenek írhatók; ellenben az árszabás első és második osztályába tartozó községekre nézve csakis esetenként előlegesen kikérendő fölhatalmazás alapján írható ki az árverés. A miniszter elvárja a pénzügyi közegektől, hogy teljes buzgalommal (!) s erélyes de egyuttal tapintatos eljárással (!) a biztosítás fontos munkáját a tényleges fogyasztásnak megfelelő kedvező eredménnyel legkésőbb decz. 15-éig befejezzék s az összeredményt jövő évi január hó 6-ig fölterjesszék. (Ne tartson a miniszter úr semmitől, nincs szükség a buzdításra. Megteszik a mi pénzügyi közegeink maguktól is, a mit a miniszter úr kíván; de még annál többet is. Olyan stréber-gardája aligha van széles e világ akarmelyik államának, mint a mi kormányunknak. Hát csak rajta! Majd meglátjuk ismét, hogy milyen nagyszerű eredményt fog fölmutatni a pécsi pénzügyigazgatóság. Sic itur ad astra — es sic itur tönkre.)

A vármegyei bizottsági tagok száma, a belügyminiszter egyik újabb rendelete folytán, a népszámlálás eredményéhez képest, újonnan lesz megállapítandó s a választó kerületeknek új beosztása céljából szükséges előmunkálatok megindítandók.

Az ellenséges hatalmak hadereje. Az Odessában megjelenő Now orosz Teleg. a két európai államcsoporthoz katonacseréjét ennyire becsüli: Németországnak van 784 zászlóalja, 508 lovas százada és 3324 ágyuja; Ausztria-Magyarországnak 685 zászlóalja, 381 lovas százada és 1880 ágyuja; Oroszágnak 461 zászlóalja, 144 lovas százada és 1242 ágyuja; Romániának 99 zászlóalja, 50 lovas százada és 108 ágyuja; Türökországnak 235 zászlóalja, 321 lovas százada és 1216 ágyuja. A hármasszövetség összesen 2264 zászlóalj, 1404 lovas század és 7770 ágyu fölött rendelkezik. — Az ellenesoporthoz van: Franciaországnak 916 zászlóalja, 494 lovas százada és 4090 ágyuja; Szerbiának 81 zászlóalja, 29 lovas százada és 320 ágyuja; Dániának 42 zászlóalja, 16 lovas százada és 128 ágyuja; Montenegrónak 30 zászlóalja, 30 ágyuja (lovassága nincs),

nagy fáradságra és utánjárásra, melylyel a hozajutás és megmunkálás jár.

A vadregényesség ismét túlnyomóvá, sőt állandóvá lesz. Nem látni már művelt földterületet, emberi gondozás nyomait sehol; a folyó sötét erdővel borított sziklás bércek közt hőmpölyög. Most egy hosszas kanyarulatot tesz, egy hosszú földnyelvet képező erdős bércezt kerül meg, s ekkor sötét völgykatlanban vagyunk. Jobbról a bérceztetején illatos fenyők közt fölmered a romokban heverő Hayenbach vár, a Maximilian császár által szétrombolt rablófészek. A folyam medre az óriási bércek közt anyira összeszorul, hogy középen mint a fölfordított teknő mintegy földomrodik s a két széle sokkal alantabb látszik.

Hajók most hatalmas kanyarulatot tesz, s a hosszú erdős földnyelvet megkerülve, annak túlsó oldalán tűnik föl a várromok másik része.

Balról a fenyők közé ékelve a hegytetőn Wesenstein, odább Wesenuhrfar bomladozó, regényes várromjai, jobbról fönt, a magas ormon, Marsbach festői, jó karban tartott vára látszik, s a vidék elragadó szép képet mutat.

Tovább haladva a már kifáradt szem nem képes megpihenni. Ismét egy új, ritka szép panorama ingerel. Kétoldalt fölséges árnyalatu hegysorok, az előtérben az ezüstszíben ragyogó, tova húzó Duna, végpontján a folyamból kiemelkedve egy remek szép kolostor tornyai,

végül Oroszágnak van csak Európában, a keretzászlóaljak és népfölkelés nélkül, 1249 zászlóalja, 944 lovas százada és 3526 ágyuja. Az ellenesoporthoz tehát összesen 2348 zászlóalj, 1483 lovas század és 8094 ágyu fölött rendelkezik. E szerint az ellenesoporthoz erősebb 84 zászlóaljjal, 79 lovas századdal és 324 ágyuval.

HIREK.

— **(József főherceg Pécsen.)** József főherceg az itteni őszi hadgyakorlatokra összesereglett honvédesapatok megtekintése végett e hó 20-án d. u. 4 órakor érkezik városunkba. A főherceg, ki ez alkalommal csak kísérettel jő, a püspök vendége lesz. E hó 21-én d. u. a főherceg jelenlétében díjjakkal egybekötött tisztí lövészversenyt tartanak, melyre a honvédtisztek már nagyban készülnek.

— **(Dulánszky Nándor)** megyénk főpásztora bizonytalan időre elhagyta székhelyét és nadasdi nyaralójába vonult.

— **(A város rendkívüli közgyűlése)** esütörtökön délelőtt 9 órakor tartott meg Kardos Kálmán főispán elnöklése alatt, ki a gyűlés elején kijelentette, hogy több fontos ügy, főleg az új csász. és kir. laktanya ügye tette szükségessé a bizottsági tagoknak összehívását. Ezen gyűlésen nevezte ki a főispán törvényadta jogánál fogva a városi mérnököket, még pedig főmérnökké: Munczhart Géza hettes főmérnököt, osztálymérnökké: Raub János budapesti mérnököt, mérnökgyakornokká pedig: Cséfy Flórián képezdei tanárt. Munczhart Géza főmérnök nyomban le is tette a hivatalos esküt. A segédvégrehajtói állásra három kandidált közül Rozgonyi Bertalan lón megválasztva. Ezután következett a városi tanácsnak előterjesztése az új csász. és kir. laktanya és katonai raktár-helyiségek fölépítésére szükséges területnek megvétele — és az építési munkálatok iránt megtartott árlejtés eredménye tárgyában. A tanács ezen építkezéshez szükséges terület megvásárlására az alsó malom és légszeszgyár utcákra terjedő, valamikor püspökkertnek nevezett területet ajánlta. A közgyűlés úgy ezt, mint a költségvetést jóváhagyta. Örömmel vétetett tudomásul az árlejtés eredménye, mely szerint az építkezésekre kifizűtt 178 ezer forintból körülbelül 28 ezer forint lesz megtakarítható. A legolcsóbb vállalkozók közt vannak Misándi, Kheil, Piacsek, Kléber, Zelms, Hoffmann, Körösztyös, Kindl és Wolheim helybeli iparosok. Az új laktanya ügye tehát a közgyűlés jóváhagyása következtében a végeldöntés stádiumába lépett. — Elintézés alá került még e gyűlésen Jilly Alajos gazdasági tanácsnok nyugdíjazási ügye is. Az orvosi bizonyítvány alapján a bizottság, tekintve, hogy nevezett tanácsnok 18 éven át működött a közszolgálat érdekében, évi 896 frtnyi nyugdíjt ajált föl,

Engelhardtzell határszéli város*) ódon várával s egy cistercita kolostorral. Oldalt az előtérben, kissé jobbra, fönt a hegyen a kies fekvésű Anna Riedel vagy Ranna-Riedel vár, míg a láthatárt kék-szürke színbe burkolt hegyek csoportja zárja el.

Engelhardtzell elhagyva a Duna közepén bamlatra ragad egy magánosan álló, rettenetes sziklatömb, a Jochenstein,*) mely a folyamból kiemelkedő kis szigetnek látszik, s úgy tűnik föl, mint az égből leesett óriás meteorokő, vagy mintha a Titánok harcából került volna ide — rajta szent János szobra. Túl rajta, a baloldali hegyormon, büszkén emelkedik Viechtenstein régi vára; alatta a szép fekvésű Kusten helység terül.

A Duna tükre a permetező eső után megtört, repedezett üveglaphoz hasonlít; a távoli hegyek ormaira tilt ködpára rongyos lepelként foszladoz, s az újra eltörő nap ragyogó fényvel árasztja el a gyönyörű vidéket.

*) A schärdingi járásban — fő vámhivatallal. Itt szokták a Bajorországból jövő szállítmányokat átvámolni. Élénk ipari városka, mintegy 1500 lakossal. I. Napoleon 1809-ben Wrede bajor tábornoknak ajándékozta, de a francia háborúk után ismét Ausztriához esatoltatott. V.

*) Ez a folyam közepébe ékelte sziklatömb, mely valóban csodálatos úton kerülhetett ide, miután közelben sziklás hegyek nincsenek, régi határkö Ausztria és Bajorország között. V.

mit a közgyűlés is jóváhagyott. Ezen nyugdíjazás folytán egy gazdasági tanácsnoki állás jött úresedésbe, a mely állás — hosszú idő után — legközelebb fog betölteni. Ezek után a gyűlés folytatott.

— **(Széchenyi emlékezete a főgimnáziumban.)** Hogy a nagy Széchenyi meglátta a napvilágot, annak immáron kerek száz esztendeje. A lángeszű és lánglelkű magyar óriás emlékének kegyeletes tisztelgetését a ezisztéri rend pécsi főgimnáziuma azzal fejezi ki, hogy folyó hó 20-án délután négy órakor, gr. Széchenyi István születésének százados évfordulója alkalmából, Széchenyi-ünnepélyt rendez. A műsort tartalmazó meghívók a jövő hét folyamán fognak szétküldetni.

— **(Csatornázás.)** Zellerin vízvezetési vállalkozó tudvalevőleg kötelezte magát a város csatornázási tervezetének elkészítésére. E végből az utcákat már fölmérték, s ha a vízvezetési munkákat esetleg kedvezőtlen időjárás miatt majd félbe kell szakítani, a technikai személyzet e tervek kidolgozásával fogja betölteni ez időt. A csatornázást a belvárosban fogják kezdeni annak idején, de úgy, hogy a később elkészítendő külvárosi csatornák a belvárosiakkal könnyen összeköthetők legyenek. Zellerin a várostól egy bizottság kiküldését kérte, melyel a tervezet érdekében érdekelhetnék.

— **(Hirtelen halál.)** Tegnapelőtt reggel egy Divják Ferenczné nevű munkásnő Katalin utcai lakásából sietett munkája után; alig ért azonban a „Hét fejedelem“ vendéglő elé, midőn hirtelen összerogyott és szörnyet halt. Óriási népcsoport támadt, s a segítségül hívott rendőrök azonnal bevitték egy közeli házba, hová csakhamar eljött a kerületi orvos is. Hasztalan volt azonban minden kísérletezés, — a szerencsétlen asszonyt többé nem lehetett életre hozni. Az orvosi vizsgálat heves szívbajot konstatait, mi a szegény asszonynak hirtelen halálát okozta.

— **(Honvéd huszárjaink)** kik jelenleg a czeglédi hadgyakorlatokon vesznek részt, e hó 21 edikén térnek vissza városunkba, amikor József főherceg fogja fölöttük a szokásos évi katonai szemlét megtartani.

— **(Közegészség és népesedés.)** A legutóbb tartott közigazgatási bizottsági ülésen a városi tiszt főorvos jelentésében kedvezőleg nyilatkozott városunk közegészségi állapotáról. A lefolyt hóban nyanyis sokkal kevesebb volt a betegedés, mint az előbbieken. A városi közkórházba újból fölvetett 184 beteg, júliusból visszamaradt 169, tehát összesen 353 egyén gyógykezeltetett. A kisebb járványos betegségek is megszűntek, újabb járványos baj pedig nem konstataitott. Augusztus havában Pécsen összesen 115 gyermek született, meghalt 78 egyén. A született gyermekek közt volt 54 fiú- és 61 leánygyermek. Vallásra nézve 98 r. k., 5 ágost. és 12 izraelita. Ezek között 99 törvényes és 16 tör-

vénytelen. A meghaltak közt volt 46 férfi és 32 nő.

— **(Budapesti biciklisták Pécsen.)** Magyarország leghíresebb biciklistája, Philipovits Emil, vasárnap este Riva József kíséretében kerékpáron városunkba érkezett. A pécsi kerékpárosok közül tizen Pécsváradig vonultak a fővárosi vendégek elé, kik oda 7 órakor érkeztek. Reggel 4 órakor indultak el a vendégek Budapestől és jó nagy kerülőt téve esti 7 órakor érkeztek Pécsváradra. Tehát a 146 kilométernyi utat rendkívül gyorsan futották be. Pécsváradon nagy ünnepélyességgel fogadták a két biciklistát, kik rövid pihenő után a 10 pécsi biciklista kíséretében jöttek városunkba, hol három napot töltöttek.

— **(Áthelyezések az egyházmegyében.)** Egyházmegyénkben legutóbb a következő áthelyezések történtek: Kristóf József dunaföldvári segédlelkész Szabolcsra, — Mozsogay Sándor szabolcsi segédlelkész Faddra, — Buregh Béla faddi segédlelkész pedig Dunaföldvárra helyeztetett át.

— **(A joghallgatók „Veni Sancte“-ja.)** Szerdán délelőtt 10 órakor tartatott meg a Lyceumi templomban a pécsi jogakadémia polgárainak „Veni Sancte“-ja, mely alkalommal Szeredy József dr. prodirektor és apát-kanonok pontifikált fényes segédkezés mellett. A mise alatt a székesegyházi énekhar működtött közre, előadva Hölzl-nek híres Es-dur miséjét. A „Veni Sancte“-n a joghallgatókon kívül jelen volt még a jogakadémia tanári kara teljes számban.

— **(Halálozások.)** Folyó hó 8 dikán elhunyt életének 78. évében Feuerstahlerné, szül. Brozy Teréz Pécsen (Deák-utca 3. szám.) Ugyancsak 8-dikán halt el Drschka Ferencz, a Kindl-cég üzletvezetője, életének 29. évében Pécsen Nepomuk-utca 45. számú házában.

— **(A pécsi atletikai klub)** f. hó 4-én tartott választmányi gyűlésén állt azon szándékától, hogy a vívásban való kiképzetés végett Hainesz Károly klubtagot küldi föl Budapestre. E helyett Benedek Lajos aradi vívómesterrel folynak a tárgyalások, s ha ezek eredményre vezetnek, akkor a klub Benedek vívómestert az ősszel egy-két óra szerződötteti.

— **(Rejtélyes beteg.)** E hó 3 án egy a pécsi vasúti állomás gyári helyiségében álló 2-od osztályú kupéban egy önkivületi állapotban fekvő fiatal nőt találtak, kiről senki sem tudta, hogy hogyan került oda. A telefon útján értesített rendőrség kiküldöttje a helyszínén megjelenven, miután az időközben kisse magához tért nő, ki azonban beszélni nem nyerte vissza, minden kérdését válasz nélkül hagyta, elszállítatá a városi közkórházba, hol az orvosok ápolás alá vették. A rendőrség — nem tudni mi okból — az amúgy is rejtélyes esetet még rejtélyesebbé igyekezett tenni, a mennyiben titkolódzó nagyképtűsködéssel eleinte minden fölvilágosítást megtagadott, mintha valami titkos ösz-

szeszküvésben részes nihilista nőről volna szó, s a vizsgálat sikere megkövetelné a titkolódzást. Mint utóbb értesülünk, a beteg nő állapota, miután előbb napokig feküdt teljesen elgyengülve, apatikus állapotban és sem ételt sem italt nem akart magához venni, e hó 6-án jobbra fordult. Az orvosok kérdezősködéseire azt felelte, hogy Simonics Katalinnak hívják, 25 éves nyitra-egerszegi születésű hajadon varrónő, s évek óta heves főfájásokban szenved. Betegsége folytán gyakran elveszti eszméletét s ilyenkor hosszabb ideig fekszik öntudatlan állapotban. Baja ellen gyakran keresett orvoslást hírneves bécsi és budapesti orvosoknál, a nélkül, hogy attól szabadulni tudott volna. Hogy városunkba hogyan került, vagy hogy egyáltalán Pécsen volt, azt nem tudja. Állítása szerint — melyet vasúti menetjegye is megerősít — Esztergomban szállt a vonatra, hogy Budapestre utazzék. Budapestben — mint vasúti körökben sejtik — valószínűleg már önkivületi állapotban a kupéban maradt, a mit a vonat személyzete nem vett észre. Másnap az a kocsi, melyben a nő feküdt, Pécsre érkezett javítás végett, s itt a műhelyhez tolatták, a hol csak a következő napon akadtak a beteg nőre. Tehát előzőleg már három napon át feküdt a szerencsétlen apatikus álomban, orvosi segély nélkül. A rejtélyes betegség diagnózisát az orvosoknak mindez ideig még nem sikerült megállapítaniok. Azt hiszik, hogy hevesebb agyban-talmak gyötirik. A beteg újabban már kevés táplálékot is vesz magához, mely tejből, borlevésből és citromléből áll. Abbeli óhajának is adott kifejezést, hogy Nyitrába akar visszatérni rokonaihoz. Természetes, hogy mostani elgyengült állapotában, midőn a hosszas éhség folytán élete is veszélyeztetve van, erről egyelőre nem lehet szó.

— **(Adó a mult hóban.)** A lefolyt augusztus egyenes adók czimén befolyt 43.621 frt 62 kr., melyet összehasonlítva a mult évi augusztus folyamán befolyt 43.478 frt 13 krral, az idei 143 frt 49 krral kedvezőbb. A folyó évi augusztus hó végeig terjedő 8 havi időszakban befizetett 189.097 frt 85 kr. egybe-hasonlítatván a mult év hasonló időszakában befolyt 178.059 frt 41 krral, az 1891. évben elért eddigi eredmény 11.038 frt 44 krral kedvezőbb. Hadmentességi díjak czimén a lefolyt hóban befizetés nem történt, s így hátralékban maradt még 1705 frt 87 kr., mely összeg egy részének azonban különböző címeken leendő leírása folyamatban van.

— **(Kisebb lesz a kifli.)** A gazdasszonyok azt mondhatnák, hogy rosszul vagyunk értesülve; mert a kifli máris kisebb lett, tehát nem a jövődöben szándékozik az égen ragyogó mintaképet követni a fogyásban. De mi ennek ellenében is föntartjuk hírünket, mert jól értesült körökből vett értesülésünk szerint igenis csak lesz kisebb — a rendőrök számozott „pléh-kifli“-je, a mit a nyakukban viselnek. A mostanit, mely a fővárosi minta szerint készült, nagynak és alkalmatlannak találták a mi rendőreink, s

Hajónk Ober-Zell**) tarka, ódon ház csoportja előtt köt ki. A hajóhidon megjelennek a bajor pénzügyőrök vagy vámőrök, magas mord alakok, sötétzöld egyenruhában fehér gombokkal, fölül széles tányéru sípkákban, s végezve az ellenőrzést — megadják az engedélyt a továbbmenésre, s hajónk nemsokára Krempelstein mohos romjai alá ér. A régi vár, a mint egy kiálló sziklacúcsra építve déli oldalával egy hatalmas szirtfalnak támaszkodik, a zöld erdővel borított hegyoldalon festői látványt nyújt.

Majd tágul a völgy, balról egy hosszú, teknőalakú dombfölsület vidítja a szemet, oly egyenletes, úde világos-zöld szőnyeggel borítva, mintha csak a Margit-szigetből hasították volna ki, s a nap sugaraiban remek színt játszik e nagyszerű pázsit pad.

A Duna szigeteket alkot; balról pompás, jó karban tartott gazdaságok váltakoznak, — jobbról erdős, sziklás hegyek zárják el a láthatárt.

Most egy hatalmas fordulat és „venio nunc ad fortissimum!“ — A hajón az igézet, a meglepetés általános. Az utolsó, de legszebb kép tárul föl fokozatosan: Passau elragadó, lebilineselő, leirhatatlanul szép látkepe.

A Duna kiszélesedik, mert balról az Inn,

jobbról az Ilz folyók szakadnak bele, s a most még egyszínű folyó mindinkább háromféle színt vesz föl, mely különbség mind élesebb s élesebb lesz. Balról (az Inn beszakadása) szürke, jobbról (az Ilz beömlése) sötétkék s középen (a Duna) zöld. A három folyó egyesülésénél balról a hegyoldalban épült szép külváros, az Innstadt — ragyogó házcsoportjaival, számos templomával, a hegytetőn fönt nagyszerű zárdával; majd a Duna és Ilz összefolyása által képzett hosszú földnyelv csúcán maga a belváros tárul föl, mint habokból kiemelkedő Venus Aphrodite, gyönyörű ódonszerű háztömegével, fölséges mivű kupolás domjával s több templomával; s jobbra mindig fokozatosan emelkedik s lép a láthatárba az eddig hegyektől takart Innstadt külváros elragadó fekvésű, régi szép várával.

Most velünk szemben festői szépségében pompázik az egész város. A középrész a folyótól emelkedve, a másik két városrésztől a közepük benyúló Inn és Ilz által, mint tova tűnő lagunák által elkülönítve úgy tűnik föl, mintha Velenceként vizre volna építve. Körben a háttérben a fokozatosan emelkedő, előbb zöldben árnyalt, hátrább kékbe átjászó, gyönyörű hegy-sorok zárják be a láthatárt. A város lábánál az egyesült három folyó kiszélesedett, csillogó vizekre mint tenger terül szét, s a felhőtlen azurkék égboltozatról a nap arany sugarai tündöklő fényárban fürösztik az egészet, mely alkotja azt

az impozáns, fölségesen szép képet, mintha a távol Kelet kikötőjébe érkezünk.

Oly szép, oly elragadó ez az előttünk fokozatosan föltároló panoráma, hogy a ki látta, soha sem felejtí. Ehhez hasonlót csak keveset lehet találni. Látni kell ezt, de leírni, lefesteni nem lehet, — ahoz gyenge az én tollam, ide Balzac-toll, vagy Rubens-ecset szükséges.

Nem sokára kikötöttünk Bajorország e festői fekvésű régi városában,*) s itt vége szakadt dunai utamnak.

Váry Gyula.

*) Passau régi bajor város. Ódonszerű, többnyire faragott kapukkal és kapu-ívekkel ellátott házai kellemes benyomást tesznek. A Maximilián-térre néző, góthives ablakokkal, remek faragványokkal ékesített, gyönyörű kupolával fedett nagyszerű székesegyház igen érdekes. Előtte a téren emelkedik I. Maximilián szobra 1824. fölírással — előtte a korona és magna charta.

Lakóinak száma mintegy 15.000. Vidéke és környéke gyönyörű, regényes, sok kiránduló hely.

Közelben Oberhaus és Niederhaus erődök és Mariahilf búcsujáró templom.

Passau különösen az 1552-ben megkötött vallási békéről nevezetes.

**) Csinos ódon bajor város, a határszélen, élénk iparral, porcellán- és pamut szövő-gyárral. Itt eszközölte a bajor részről a vámvizsgálat.

engedélyt kértek arra, hogy a bécsi minta szerint kisebb „pléh-kifli“-t készíthetessenek a saját költségükön. Béccsel való rokoni viszonyunk, melyet polgármesterünk oly előszeretettel emleget föl tósztaiban, ime egy kapcsolással — vagy ha úgy tetszik: egy kiflivel — erősebb lesz.

— **(Elmozdított jegyző.)** A baranyavári körjegyző fegyelmi ügyében újabb fordulat állott be. Az alispán által hozott — s általunk is ismertetett — határozatot tudvalevőleg az érdekelt községek megfőlebbezték, s így a határozat a megyei közigazgatási bizottság elé került. A bizottság fegyelmi választmánya az alispáni határozatot elvetette s Jánosi Antal baranyavári körjegyzőt állásától egyhangulag elmozdította. Ez a határozat megyeszerte megnyugtató hatást keltett mindazoknál, kik az ügyet ismerik. Az alispán ismert határozata csak 500 frt pénzbírsággal s a költések megtérítésének kötelezésével sújtotta a hivatalában botrányosan eljáró körjegyzőt, a kire tömérdek visszaélés súlt ki a vizsgálat alatt, úgy, hogy maga Szily alispán is megbotránykozva így kiáltott föl: „El fogom csapni!“ S mégis a határozat másképp szólott. Mikor az alispáni ítélet meghozatott, nem akartunk annak méltatásába bocsátkozni, mert akkor az úgy még főlebbezés alatt állott s meg voltunk győződve, hogy a közigazgatási bizottság helyre tojja hozni az első forum tévedését; most azonban, miután felsőbb ítélettel is megadatott az alispáni ítéletre a bírálattal, — a nélkül, hogy az alispán bírói meggyőződését ezzel érinteni akarnók — nem hallgathatjuk el helytelenítéstünket azon még mindig divatozó megyei szellem fölött, mely a régi slendrianizmust takargatva, egyes visszaélő személyeket dédelgetve immáron maga ásta alá a megye ősi épületét. A szeméttől minden áron meg kell tisztítani közigazgatásunkat, mert ezt hozák föl indító okul a municipium eltörlésére; pedig az államosított adminisztráció sem fogna boldogulhatni a legutóbbi két baranyavári jegyzőhöz hasonló közegekkel. Szily alispán erélyt s tisztító szándékának erejét nagyobbak képeltük több eddigi tettéből, semhogy azt a nagy erőt egy baranyavári ügy rohadtt göcsjén kelljen eltompulni látnunk.

— **(Rabstatisztika.)** A rablétszám — a kir. ügyész jelentése szerint — a múlt hó utolsó napján 194 egyénből állott. Ezek között volt: a) előzetesen letartóztatott vagy vizsgálat alatt álló 22 b) főlebbezés alatt 17 c) jogerejűleg elítélt 155. Nem szerint volt 165 férfi és 29 nő. A rabélemezőnek a rabtartási átalányból 676 frt 47 kr fizettetett ki, s a rabmunkákból összesen 27 frt 47 kr gyűlt össze. Kihágás vagy egyéb büneset nem fordult elő.

— **(Kerékpár egyesület.)** A sportot kedvelő fiatalságnak száma városunkban napról napra nagyobbodik, a mi kétségkívül örvendetes esemény. Mert sokkal helyesebb az, ha a fiatalság szabad ideje alatt kint a természet ölében testetesző szórakozást keres, mintha valamelyik fülledt kávéházban görnyed s a megölt kártya-asztal mellett szórakozik egész az éjjeli órákig s pazarolja azt a pénzt, melyért másnap vagy talán már magának naphosszat kell munkálkodnia. Városunknak a bicikli-sportot kedvelő ifjai „Kerékpár egyesület“-et alakítottak a napokban, a bicikli-sport művelése céljából. Az egyesületet ideiglenesen a városi hatóság hagyta jóvá addig, amíg annak alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyó záradékkal ellátja. Az egyesület már megkezdte működését, s a tisztikar megalakulásáig Bolgár Tivadar vezetése alatt áll. Az egyesület helyiségeit a „Magyar Király“ szállót választotta.

— **(Vidéki kaszinó-élet.)** Szeptember hó 3-án tartotta a „Dárdai Casino“ tisztújító közgyűlését Antal Pál ideiglenes elnök vezetése alatt. Megválasztották, elnökké: Antal Pál; igazgatóvá: Kiss Emil dr.; ügyészsze: Farkas Lajos; jegyzővé: Waniss Sándor; könyvtárnokká: Szántó Gyula; pénztárnokká: Radits Antal. — Választmányi tagokká megválasztották: Balaskó János, Bihari Benő, Cserny Gyula, Decleva Béla, Dermár Pál, Dreher Antal, Jellachich Károly dr., Kinneth Adolf, Nagy Gyula, Starzikovszky Ferencz, Stefan Péter, Ursziny Pál.

— **(Póstamesteri állás a vidéken.)** A pécsi posta- és távirtdaigazgatóság a baranya-hidasdi póstahivatalnál megüresedett póstamesteri állásra pályázatot hirdet. A pályázók folyamodványait jól felszerelve a hely-

beli posta- és távirtdaigazgatósághoz tartoznak benyújtani.

— **(Segélyt egy nyomorgó 48-asnak.)** A könyörteltes szívekhez szólunk ismét. A hatvanas életkorban nyomorog szegény, a ki a jótékonyt kér; beteg, a tifuszból most lábálva ki, fekszik kórágán s épp ebben az állapotban, mikor koránál fogva amúgy is hanyatló erejének visszaszerzése végett jobban kellene táplálkoznia, neki még annyija sincs, hogy csak éhét csillapíthatná. Az őszbecsavarodott ember 48-as honvéd volt és azóta sok küzdelem, anyagi veszteség érte; itt Pécsen mint székálló mészáros kereste a kenyerét, de a betegség ágyba verte, s a hosszú gyötrődés alatt a mije volt, az is vásárra került, hogy kenyérré való legyen, a miből most már neki is és családjának is néha napokig nem jut. Csak addig kéri a nemes szíveket adományért, míg föllábal, azután — ha erejét összeszedte — megint munkába áll. Jótékony adományokat szerkesztőségünk is elfogad; a kik pedig személyesen akarják átadni adományaikat, azok fáradjanak el Főlső-puturluk utca 28. sz. Hebenstreit-féle malomba.

— **(Zrinyi-ünnep Szigetváron.)** Zrinyi Miklós, a szigetvári hős halálának évfordulóját e hó 6-án hagyományos kegyelettel ünnepelte meg Szigetvár közönsége. Esti 8 órakor megkondultak az összes barangok, a várfojáról mozsarak durrogtak, megharsant a Rákóczy-induló, a várost kilágitották, majd a dalegyesület a főtéren elénekelt a Himnusz, mire Duchon Ödön szigetvári ügyvéd a megkoszorozott emlékszóbor előtt lelkes beszédet tartott. A szorongó néptömeg néma csendben hallgatta a szónokot, de midőn az önföladó hazaszeretet példáinak felsorolásánál a 48- és 49-iki szabadságharc hőseiről s különösen Kossuthról megemlékezett, a tömeg szünni nem akaró éljen zésbe tört ki. A beszéd végeztével a dalegyesület elénekelt a Szózatot, mire a közönség szétoszlott, egy nagy része pedig az olvasó-egyesületbe ment a hagyományos — bár az ünnep keretébe épen nem illő — táncestélyre. Ezt csak nem tudja kiktöszölni a szigetváriak jóízűsége, melynek tiltakoznia kellene az ellen, hogy egy elhunyt emlékére tánczvigalmat rendezzenek vagy tán éppen bankettet, a melyen utóbb még jó Zrinyi Miklóst is fölköszöntené valami neki-buzdult tósztozó. Másnap 7-én a belvárosi plébánia-templomban gyászmise volt, mely alatt a dalegyesület énekelt. Ezt hazafias egyházi szónoklat követte.

— **(Szilassy Irén)** a napokban lépett föl először a berlini Fridrich-Wilhelmstädtisches Theater színpadján, mely alkalommal Boccacio Fiamettáját adta elő s mint az ottani lapok írják, igen szép sikerrel.

— **(Huszonötéves jubileum.)** Purcell Béla br. az aradi posta- és távirtda hivatal főnöke, ki városunkban is hosszabb ideig volt a posta és távirtda-hivatal főnöke, e napokban ülte meg hivataloskodásának 25 éves jubileumát, mely alkalommal az aradiak számos ovációban részesítették őt, ki általános rokonszenvnek és becsülésnek örvend Aradon is. Tiszteletére fényes bankettet rendeztek.

— **(Jules Grévy †.)** Jules Grévy halálának híret hozza Párisból a villamos drót. Az elhunyt egyike a mostani köztársaság kiválóbb alakjainak, ki Carnot előtt 11 éven keresztül elnöke volt Franciaországnak. Grévy egyike volt a legbecsületesebb, legjellemesebb embereknek, ki nagy népszerűségnek örvendett mindaddig, míg vejének, Wilsonnak botrányos rendjel-pőre lemondásra nem kényszeríté 1888-ban. Azóta teljesen visszavonult a politikától, s a telet rendezen Párisban, a nyarat pedig Mont-Sous-Vaudrey-i birtokán töltötte, hol e hó 9-én tüdővészben elhunyt. Jules Grévy 79 éves kort ért el.

TANÜGY.

A siklósi polgári iskolába az idén 93 tanuló iratkozott be. A múlt évben 76 rendszeres tanulója volt az intézetnek. A sok tanulóhoz képest az iskolahelyiség szűknek bizonyult s melléképületekbe kellett őket externálni. A siklósi polgári iskolának ily keresettsége ismét oda vezethető vissza, a mit mi évek óta hangoztatunk, hogy Pécsen kevés a középiskola. A gimnáziumból, sőt a reáliskolából is kiszorult ifjakat a szülők, ha nem akarják a kereskedelmi pályára adni, Siklóra viszik, csak-hogy az évet elveszteni ne legyenek kénytelenek.

nek. És Pécs város kiengedi kezéből a kulturális központi hatalmat, még mindig késik vagy aligimnáziumot vagy polgári iskolát állítani, a mi által nem konkurrencziát csinálna a vidék polgári iskoláinak, hanem megtartaná azt az óriási kontingenst, mely Pécsen kívánja kiképzését eszközöltetni, de az intézetek túltömötsége miatt kénytelen az ország különböző iskoláiba vándorolni. Mily hatalmas szellemi és anyagi tőkét veszít ezzel a város, azt csak az foghatja föl, a kinek ehhez érzéke van.

CSARNOK.

A sellő.

Heysé Pál elbeszélése.

Németről fordította: Szikra Odo.

(Folytatás.)

A könyv — Keller Gottfried újabb költeményei — eddig ismeretlen volt előtte. Lapozgatott egy kissé, itt ott olvasott is, s minthogy a nevelőben szép szavallásaért mindig nagy dícséretben részesült, hirtelen az az ötlete támadt, hogy majd hallatja s tán érdekessé is teszi magát az uton az idegen előtt, ki eddig alig méltatta figyelmére. Ezenfölül épp oly költeményre nyitott rá, amelynek borzalmas szépsége még az ő nem éppen mélyérzésű lelkét is csodásan meghatotta.

„Nem figyelnétek egy kissé ide?“ szölt „Im egy költemény, csupa zene, s egészen hozzá is illik a csak búskomor dolgokat hallani akaró társaság hangulatához. Csupán rossz föl-olvasásom iránt kérek némi elnézést.“

Aztán olvasott:

A föld fölött csönd, nyugalom honolt,
Körül vakítóan fénylett a hó,
Az égbolton felhő seholy volt,
Nem hányt-vetett hullámokat a tó.

A mélyből egy fa nyúlott fölfelé,
Főnt látható a csupja volt csupán,
Sellő kuszott föl ágain s veté
Tekintetét alulról én reám.

Ott áltam a jég sima tükörén,
A mélységnek korom sötéte lenn,
S egész közel lábamhoz láttam én
Szépségét, melyre hűn emlékezem.

Keres, keres, nyilást sehol se lel
A tó színén, a jég kemény, konok;
Sötét arcát sosem felejttem el,
Mindég, de mindig rája gondolok.

Alig jutott Louison a költemény végére, Frank halálsápadtra váltan emelkedett föl, szemét tévetegen jártatta a pallón s kezét mint egy tapogatva nyujtotta ki, hogy a szabadba vezető ajtóhoz találjon. Ha e régi sebet föltépő költemény keltette ijedség Lillire s anyjára is mintegy bénítólag nem hat, bizonytal hozza sietnek, hogy kezüket nyujtsák az ingadozóknak. Így azonban tanácstalanul, zavarodottan meredtek rá, midőn most a kűszöbön megfordult s gyöngye hangon mondá: „Egyszerre mintha — kérem, legkevésbé se zavartassák magukat — a szabadban mindjárt jobban leszek — kérem, kérem asszonyom!“ — s aztán csaknem parancsolólag intve kezével, hogy seuki se kövesse, az őt megszólító Miksa mellett is elutasító taglejtéssel haladt el s eltűnt a fák homályában.

* * *

Tíz perccel utóbb követte Hermin. Egy sűrű árnyékban álló padon talált rá; ott ült, arcát kezébe temetve s fejét a támasztékra nyugtatva. Nem hallotta Hermin közeledtét, s csak midőn ez fejét kezével gyöngyöden megérintette s őt anyailag nevéen szólította, emelkedett föl; ekkor látta csak könnytől ázott arcát s remegő ajkát.

„Kedves barátom“, mondá, „harag-néven veszi ugy-e, hogy nem hagytam magára mély-

levertésében. Nem szeretném szinte fiam gyanánt, ha nem érezném együtt önnel azt, amit e bal véletlen önben gerjesztett. Letűlhetek-e ön mellé, s akarja nekem ide nyujtani kezét? Gyermekeim azt állítják, ha beteg s én ágya mellett ülve kezét tartom, hát jobban lesz.

„Oh drága, jóságos barátom,” szolt, második anyám, vonja vissza tőlem kezét; csak vesztére lehet, hogy én rám nyomorultra annyi szeretetet s irgalmat pazarol. Merész elbizottság volt hinnem, hogy kegyed közelében békén hagynak majd a kísértetek; a kihívás sértette őket s im megmutatták, mennyi hatalmuk van s marad örök idökre fölöttem. Az imént oly jól éreztem magamat! Annaira boldogított önt s gyermekeit viszoutlatnom, leánya andalító hangját hallanom — valóban azt hittem egy pillanatra, nyerve van minden, élhetek hát megint úgy, mint más emberek. De a betegség nagyon elhatalmosodott már bennem, szinte vérembe ment át, az emlékezet mérgének egy parányi csöppje — s egész valómon megint mintha pokol tombolna végig. Nem! — s föl-ugorva, ki igyekezett kezét a Herminéből szabadítani — „jobb lesz inkább futnom innen, amíg csak a lábamat bírom, semhogy jó embereket, nemeslelkű szerető lényeket ragályozzak meg boldogtalanságommal, s amely reményvesztett vagyok —“

„Ön a gondviselést káromolja, Frank!” mondá Hermin nyomatékkal. A gyógyítószeremből még nem fogytunk ki egészen. Szabad önnel egész nyiltan beszélnem? Látja, kedves barátom, ily nyugtalan, létlen étellel, amelyet eddig folytatott, a bűt, mely különben oly jogosult, nem enyhítheti, nem szüntetheti meg. Vegye gondolóra, hogy sebek és keserves emlékek nélkül senki se felelhet meg e földön rendeltetésének, de azért mégis mindenki köteles gondját viselni embertársainak, értük működni, munkálkodni, — ön fejét csóválja, kedves Frank, azt akarja mondani, hogy nincs kiért élnie. De hát nem mi is itt vagyunk-e önért? Mivel ismerjük immár s szeretjük, nincs-e irántunk szintén némiképp lekötelve? Éreztetni akarja-e velünk? hogy nem voltunk képek legjobb akaratumk mellett se megmentéséhez hozzájárulni. Nem óhajtana-e inkább részletetni abban az örömben? hogy ismét visszanyertük önt az életnek.

„Oh jó anyám,” szolt Frank, megragadva Hermin mindkét kezét, „mily jól esnek szavai, — bár mindig, mindig csak önt hallhatnám beszélni! — De lehetetlen. Kegyed nem tud — nem tud mindent —“

„Mindent tudok, kedves fiam, s mégis azt mondom: bizzék a szeretet hatalmában s az idő áldásában! Higyjen kissé a csodában is! Nem csoda-e már az is? hogy az ön mellett négy év óta elhaladó ezernyi ember közt épp velünk ismerkedett meg, hogy összehozta a sors azokkal, akikre szüksége van, akik önnel új családja akarnak lenni s egyebet se kívánnak viszonzásul, mint hogy ne forduljon el tőlük erőszakkal, makacsul. Bizonyra önt se rendíthették meg az imént történetek mélyében nálunknál. De talán jó volt, hogy végre megértük szenvedésének eme heves, adja Isten utolsó rohamát, s ennek következtén kibeszélhettük magunkat. Én különben tán még sokáig gyáva maradtam volna. Most azonban kimondom önnek, hogy nem ereszttem el előbb a kezét, míg nem ígéri, hogy férfi akar lenni, életét föladatnak s nem tehernek nézi, s mindent megtesz, mire — hogy diadalmaskodjék a súlyos végzetten — az igaz akarat képes.”

Frank többször megszorította vigasztalójának a kezét, de hallgatott, s Hermin nem tudta, vajjon helyeselte-e a mondottakat, vagy csak

nem akarta vitatni szavait, hogy el ne szomorítsa. De úgy hitte, sokat nyert már azzal, hogy Frank némiképp nyugodtabb lett és — mint látszott — örömet átengedte magát anyai befolyásának. Nem is igyekezett ígéretet tétetni vele s öt bármilyen határozatra is rábírnai, hanem még egy darabig szívből jövő, hatékony szavakkal beszélt neki, elmondva néhány elszomorító élményét s fölhozva, mennyi küzdelmébe került sajtó, keserves fájdalmain szilárd rezignációval győzedelmeskednie. Frank ez alatt gyöngéden simogatta Hermin kezét, melyet a magában tartott, s midőn ez utóbbi végül elhallgatott, csak ennyit mondott: „Köszönöm, ezerszer köszönöm! Bár viszonzhatnám valaha jó-ságát.”

Időközben késő lett; a toronyóra tizenket-töt ütött. „Mejünk most be,” mondá Hermin; „holnap is lesz nap, s van remélhetőleg még sok, hogy beszélgetésünket e soha ki nem méríthető tárgyról folytathassuk.”

A kerti teremben senkit se találtak Miksán kívül. Mindannyian — jó éjszakát kívánatva vele — mentek lefeküdni: Lillinek a feje fájt kissé, s attól tart, hogy meghűlt a fürdőben. Frank és Hermin egy szóval se említették beszélgetésüket; a könyv, melyben a szerencsétlen költemény előkerült, félre volt téve s a ke-revet ágyá alakítva.

„Kegyed a Miksa szomszédos szobájában tölti az éjt, kedves Frank,” mondá az anya. „A mi tulajdonképpeni vendégszobánkat barát-ném foglalta el leányával.”

„És Miksa?” kérdé a vendég.

„Én itt tanyázom a szalóban. Az a vén hálókerevet, biztosíthatom nem megvetendő jó-ság.”

„Ha nem akar e házból kiűzni, kedves barátom, akkor maradjon nyugodtan az ön megszokott szobájában s engedje át nekem ezt a fekvőhelyet, Biztosítom, hogy az ön ágyában be sem hunynám a szememet. Segítsen meggyőződni, kedves anyám, hogy így lesz leg-jobban.”

Az anya egy tekintetet váltott Miksával, s a vendég óhaja teljesült. Csak azt az egyet kérte még ki magának, mielőtt elvált volna a háziasszonytól, hogy egész éjszaka égethesse a lámpát, mely minden zúgot megvilágított a terem közepéből. Aztán kezét szorítva bucsúztak, s ki-ki nyugalomra tért.

De sok időbe került még, míg Hermin nyugalma megjött. Hálószobája a ház emeletén, épp a kerti terem fölött s Lilli szobácskájának szomszédjában volt. Hermin az ablakban ülve s fölöltözöttén találta még leányát, s elmondta neki, mit beszélt Frankkal, s hogy erősen hiszi nyugalmanak visszatértét.

„Oh anyám,” szolt nyakába borulva a lányka, „az egész oly rettentő szomorú! Csak hogy megnyugtass, olyat mondasz, amit magad se hiszel. Én is azzal akartam csillapítani lelkemet, mikor azt a dalt énekeltem, de bensőmben érzem, hogy hiába. Nem mondta-e? hogy még nem tudsz mindent. Mire célozhat vajjon? Oh, én tudtam jól, hogy hűgának halála magában, bármennyire szerette is . . . de hát hogy is rombolhatná össze oly teljesen egy habár igen drága lénynek is az elveszte egész életét? mikor a férfiaknak munka, tervezgetés, becs-vág könnyebben elviselhetővé teszi a legsúlyosabb csapást is. Oh anyám, bár volna, ki mindent tudva segíthetne!”

Könnyeivel és panaszaival végre könnyített kissé szíven; először történt, hogy anyja mélyebb tekintetet vethetett bensejébe. Végül Lilli engedte neki, hogy gyermekként levetköztesse s ágyba fektesse őt, s most már maga is ösztönözte anyját, hogy térjen nyugodni.

De az aggódó asszonyuk, noha visszatért szobájába s le is feküdt, álom még sokáig nem jött a szemére. Tisztán hallotta, mint járkált vendége lenni a teremben nyugtalanul föl s alá; sőt egyszer mintha az üvegajtót is fölnyitotta s a szabadba lépett volna. Az ajtó betevődött, de a le- s följárás megint csak ismétlődött. Végre csönd lett, s titkos aggodalma, hogy Frank a tóhoz találna menni, egy időre megszűnt. Eszére adta ugyan Miksának, hogy figyeljen minden neszre a szomszédban, hogy szükség esetén rögtön segídkezhessék: de hát mikor neki olyan egészséges álma volt. Tán azt se hallotta, hogy üvegajtó az megcsörrent s aztán megint óvatosan becsukódott.

Az éjfél lassan közelgett; Hermin szemé már vagy fél óra óta le volt hűnyva, midőn egy a teremből jövő sajátos hang fölébresztette. Egy szempillantás alatt fölugrott; homlokán hideg verejték gyöngyözött. Fölemelkedve ágyában feszülten figyelt minden alulról jövő neszre. A zaj ismétlődött; szakgatott, majd halkuló, majd meg erősödő, egy súlyosan sebesült mély sóhajaihoz vagy egy fojtogatott halálos nyöszörgéséhez hasonló hangok ütöttek meg a fülét. A hold világa csak alig hatolt be a jól betett előték résein. Meg se gyujtva a gyertyát hányta magára sebtén öltözékét, de nem volt még készen, midőn alulról félig elfojtott kiáltás hallatszott, melyet egy nehéz test lezuhanásához hasonló hang, aztán mély csönd követett.

Az asszony egy pillanatra visszahanyatlott ágyára, lába megtagadta a szolgálatot. De csakhamar összeszedte magát, s a fal mentén tapogatózva kilopódzott az ajtón. Hogy leánya a szomszédos szobában zavartalanul tovább aludt, csak batorította.

Letántorgott a lépcsőn, áthaladt az ebéd-lőu, mely tegnap oly vidám nevetkezésnek volt tanuja, s a kerti terem ajtajánál megállva hallgatódzott. Semmi nem mozdult; a kulcslyukon egyebet se láthatott, mint hogy a lámpa már nem égett s a hold fényesen besütött a három ablakon. Fölbátorítva magát, nesztelenül fölnyitotta az ajtót s belépett.

Mindenütt mély csönd. De a kereveten megvetett ágy tres volt. Mellette a padlón kabát nélkül, fejét behunyt szemmel hátra szegve, ököltre fogott kezét szeméhez szorítva fektűt a szerencsétlen, akinek a sóhjai Hermin fölkel-tették volt. Most azóban aludni látszott; csu-pán halk nyöszörgés tört elő száján, tagjai meg se moccantak.

Gyöngéd kéz érintette homlokát s távolította el szeliden kezét szeméről. Csakhamar teljesen fölegyenesedett s aggodalmas tekintet vetett a gyékényszönyegen mellette térdelő ne-messzívű nő arcára.

„Kegyed az!” szolt. „Ki vezette ide? Oh Istenem — tanuja volt tán a történeteknek? — szintén látta őket? — és — csakugyan távoztak már?”

„Kiről beszél? kedves barátom,” kérdé az anya, miközben titkos borzalommal követte Frank tekintetét, melyet ez fürkészve jártatott végig a holdfényes terem minden zugán. „Ki lehetett itten? Az ajtó zárva van, a szoba üres, — ön álmodott.”

„Azt hiszi?” mondá Frank keserű mosolylyal. „Ennek előtte én is úgy hittem — de ma — de itt! — Hogy is kerültem én ide a padlóra? Oh drága barátom — mily jószívű kegyed — de hagyjuk ezt most — hisz látja, hogy hasztalan minden törekvés —“

Ez akadozva ejtett szavak közben igyekezett fölkelni, de miutha a szertelen kimerültség megbénította volna, ismét ágyára kanyatlott s egy pillanatra a páruába rejtette arcát.

(Folytatás köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sch. W. Vaiszló. Tudósításokat, ha azok nem oly későn érkeznek hozzánk, mint a mostani, mindig szívesen vesszük.
Ptolomeus A monolog nem vált be

NYILT-TÉR.*)

Mozdonyvezető
Wavricska György
eljegyezte Tiefenbacher Nándor úr
kedves leányát
Mariskát.

Tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

lakásomat

mai naptól fogva **saját házámba, király-
utca 27. szám** (a kölcsön segélyző-egylet
palotája mellett) tettem át.

Pécsett, 1891. évi augusztus hó 28-án.

Dr. Ludwig Ferencz.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal
elöltséget A szerk.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ. HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Schaurek József utóda

Pécsett, Perczel- (6-posta-) utca 32. sz.

tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy nála
mindennemű **új s díszes**

zongorák és harmoniumok

mindig kaphatók, avagy havonként kikölcsönöz-
hetők és használt zongorák becsérélhetők.
A hangszerek jóságáról kezeskedik.

1044. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbíró-
ság 9880 számú végzése által Donner József végre-
hajtató javára Eötvös Ádám s neje ellen 346
frt 63 kr. tőke, ennek 1890 év ápril hó 1 nap-
jától számítandó 6% kamatai és eddig összesen
7 frt 46 kr. perköltség követelés erejéig elren-
delt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság
lefoglalt és 507 frt 70 kr-ra becsült butorok,
péksütőde, szerelvények, ágyneműek, asztali
ruhák, arany és ezüst ékszerekből álló ingósá-
gok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 9524/1891. sz. ki-
küldést rendelő végzés folytán a helyszínén,
vagyis Pécsett Kis-Flórián-u. 14. sz. házban
leendő eszközzésére 1891. év szeptember hó
16-ik napjának délután 3 órája határidőül
kittűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel
oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-
tett ingóságok ezen árverésen 1881. évi LX. t.
cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek
becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az
1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapi-
tott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett 1891-ik évi szeptemb. hó 4-én.

Vitályos Imre,
kir. bírósági végrehajtó.

Az Europa kávéház kerthelyiségében

minden nap
föllépte

Az első pécsi daltársulatnak

Angelotti igazgató igazgatása alatt.

Válogatott műsor, bővebbet a napi hir-
detések, szabad bemenet. Vasárnap utolsó
előadás szabad bemenettel.

3614. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Gyurin Márko ma-
gasabb ajánlata folytán Kovács Ferencz dará-
zsi lakos végrehajtónak k. k. Belosits La-
jos, István és Teréz battinai lakos végrehajtást
szenvedett elleni 254 frt tőkekövetelés s járulé-
kai iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir.
járásbíró-ság területén levő Darázs községben
fekvő a darázs 634 sz. tjkvben felvett 358
hszsz. fekvőségre a 161 sz. házra az árverés
420 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban
elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt in-
gatlan az 1891. évi november hó 5-ik nap-
ján d. e. 10 órakor Darázs községben a
jegyzői irodában megtartandó nyilvános árve-
résen a megállapított kikiáltási áron alul is el-
adatni fog.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingat-
lan becsárának 10%-át, vagyis 42 frtot kész-
pénzben avagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-
ban jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint tlkvi hatóság-
nál 1891. évi augusztus hó 16-ik napján.

Jobst Béla
kir. albiró.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy gyártmányaim:

**vas-, fa- és kárpitozott-butorok, ágyneműek, szervizek, teljes szoba-berendezé-
sek vendégfogadók, intézetek, körök, indóházak és magánosok részére — Ma-
gyar-, Horvát- és Slavon-országot illető**

főképviseletet

Eötvös Ádám urra Pécsett

ruháztam át. Kérem a t. cz. megrendelőket forduljanak minden tekintetben hozzá; nevezett cég
árjegyzékekkel mindég készségesen szolgál és a lehető legolcsóbb árat szabja, jótállás, pontos
és szolid kiszolgálás mellett. Elismerő nyilatkozatok rendelkezésre állanak. Számos megrendelést
teljes tisztelettel

PAULY ANTAL

ágyneműgyár és butorraktár,
Bécs, VIII. Lerchenfelderstrasse 36. sz.

„Newyorki Germánia“

életbiztosító társaság. — Alapított 1860-ban.

A társaság activái 1891. január hó 1-én 66.881.021-01
márkára rugnak, tiszta fölöslege pedig 3.721.271-15 már-
kára.

Fenállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság halál-
esetekért 57.173.217 márkát,

A biztosított élte idejében esedé-
kessé vált kötvényekért 11.632.546
Életjáradékok fejében 727.061
fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvényben lévő biztosítások:
32.591 kötvény 243.619.529 márka erejéig, ebből esik
Europára: 18.689 kötvény, 103.237.421 márka erejéig.

A társaság activái Európában: ingatlan Berlinben,
— letétek a különböző országok kormányainál és ban-
koknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556-00 már-
kára rugnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Német-
országban és a Svájcban képviselőségekkel bir. Dijasza-
bályzati igen jutányosak és föltételei a lehető legmél-
tányosabbak.

Felvilágosítással szolgál.

a társaság magyarországi főképviseletége
Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi referentiák: Pesti magyar keresk.
bank, Bokros Elek, dr. Dégen Gusztáv és dr. Neumann
Ármin, országgyűlési képviselők.

II. 372. 2252.
1891. sz. p. 1891. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX.
t. cz. 102. §-a szerint közzé teszi, hogy a pécsi
kir. törvényszéknek mint váltóbiróságnak f. é.
9559. számú végzése folytán Grünberger Jakab
pécsi lakos javára Grünberger Sámuel kemsei
lakosnál 200 frt és járuléka kielégítésére f. é.
július hó 17. bíróság lefoglalt és 410 frt 20
kr-ra becsült borok, szesz, termények és butor-
ból álló ingók nyilvános árverés ujjan eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén Kemsén
leendő eszközzésére f. é szeptember hó 28-ik
napjának délelőtti 10 órája határidőül kitű-
zetik, s ehhez a venni szándékozók oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingó-
ságok ezen az árverésen az 1881. évi LX. t.
cz. 107. § a szerint a legtöbbet ígérőnek becs-
áron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az
1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított
feltételek szerint lesz kifizetendő.

Szent-Lőrinczen, 1891. évi szeptember
hó 7-én.

Könczey
bir. végrehajtó.

Egyéves önkéntesek

részére, bármely csapatbelieknek,

teljes egyenruházati felszerelés!

szabályszerűen kiállítva és jutányos áron kapható

Paczolay és Szeibert

cégnél

Pécsett, főtér, a „Nemzeti kávéház“ alatt.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Csemegeszőlőt

tek. Horváth Géza úr szőlőjéből

kilóját **30 krért** házhoz szállított következő fajkból:

fehér spanyol- Chasselas blanc,
piros spanyol- Chasselas rouge,
merani gyógyszőlő- Trollingen.

Reeh Vilmos özvegye.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pécs, Budaikülváros vásártér.

Werin

nagy történelmi mechanikai

MUZEUMA.

Életnagyságu és mozgó **viaszalakok**, melyek hasonlatosságuk, csodálatraméltó jelmezük és csodálatos mechanikájuk által méltó feltűnést keltenek.

Az alakok műsora:

Legújabb 1001 éj nagyszerű látványosság.
— **RUDOLF** trónörökös a ravatalon. —
Veesera bárónő, a kétszer díjkoszoruzott bécsi szépség. — **XIII. Leo** pápa ő szentsége, teljes egyházi díszben. áldóan. **Hófehérke** a hét törpével és a herceggel. **II. Sándor**, orosz császár a halálos ágyon. — **Almée** az egyiptomi csodaleány. **Koch Róbert**, a híres tanár Berlinből. — **Fatima**, híres keleti szépség. — **Amor** és **Vénus** mythologiai remekmű. — 5 alvó **Amoretta** a Schwantli muzeumból Münchenben.

Egész sorozata a népfajoknak a világ minden részéből és számos egyéb hírneves személyiségeknek. — Külön szakaszban: **MELUZINA** a habok tündére, fele hal fele nőt ábrázol. — Ezen szabadalmazott remek mozgó alak eddig még Magyarországon nem volt látható.

Ezekon kívül egy **párisi nevető terem**, melyben minden látogató nevetni kénytelen. — Kiállításom minden család által minden megöközés nélkül megtekinthető.

Belépti-díj: személyenkint 15 kr.

Napokint nyitva reggel 8 órától este 10-ig fényes kivilágítás mellett.

Miután ezen nagy muzeum Európa legnagyobb városában a legnagyobb köztetszésben részesült, számos látogatást kér

Werin R. muzeumtulajdonos.

Végkiárulás!

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására juttatni, hogy helyben 23 év óta fennálló üzletemtől visszavonulok, miért is készletben lévő összes **inga-, francia-, szalon-, éjjeli-, világító-, ébresztő-**, valamint jól kipróbált ezüst és arany **zsebóráimon** a beszerzési áron alul is túladok.

Ez alkalommal

végkiárulásra

kerülnek a legjobb minőségű látszerek, u. m.: szemorvosok által legjobban ajánlott finom szemüvegek, esiptetők, színházi-, utazó-, tengerészeti- és tábori-látesővek, ugy szintén nagyító üvegek, távesővek, mikro- és teleskopok, továbbá legjobb gyártmányu rajzeszköz-készletek, valamint mérnökök és építészeknek való összegombolyítható mértékszallagok; nemkülönbén nagy választékban kaphatók: ablakra, szobákba, fűrdőbe, orvosoknak való hőmérők, gazdasági használatra alkalmas légsúlymérők megvizsgált bor-, must-, cukor-, fagyalt-, pálinka-, lug- és vízmérők, végül nagy választék áll rendelkezésre a legfinomabb emberi műszemékből.

Midőn a n. t. közönségnek a hoszu időn át tapasztalt bizalomért mély köszönetet mondok, egyttal bátorkodom a kedvező vásárlási alkalmat becses figyelmébe ajánlani s szíves látogatását kérni.

Pécsett 1891. június hó.

Teljes tisztelettel

Wurster Antal

óras és látszerész.

Özvegy Szidoli Tivadarné

műlovardája a Buzatéren.

Ma 1891. szeptember 9-én és naponta

műlovardai előadás

változatos programmal.

Helyárák:

Számzott hely 1 frt, számzatlan hely 70 kr. Második hely 50 kr. Állóhely 25 kr. Gyermeknek 10 éven alól 70, 50 és 30 kr.

Kezdeté este 8 órakor.

Vasárnap 2 nagy előadás d. u. 4 és 8 órakor.

RUEPPRECHT TESTVÉREK PÉCSETT.

Készít és elvállal: Vizvezeték, Fűrdő, (Closet) Ármérszék berendezéseket, részlet tárgyakat minden szabásban teljes garantiával és előnyös árak mellett.

E célra Bécsből egy különös „Instalateurt” állítottunk be gyárunkba.

Hirdetéseik

igen előnyös áron vétetnek fel

kiadóhivatalunkban.

VIZVEZETÉKEK magán házakba

való berendezésére, továbbá

fürdő-berendezések, szagtalan árnyékszék angol rendszer szerint, pissoir-ok házi és szoba villanyos csengők és jelzők, telefonok, szócsövek, villámhárítók, központi fűtések, nyomó-szivattyus-kutak, sirkerítések és vasrácsok jó és olcsó áron való elkészítésére és felállítására — támaszkodva nagy városokban szerzett sok évi tapasztalataimra — ajánlom jól berendezett üzletemet.

Schwartz Gyula

Scitovszky-tér 5. sz.

Minden e szakmába vágó munka valamint javítás pontos elkészítése olcsón eszközöltetik.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Ait és Böhm kereskedésében Pécsen.

Veréb Jankó naptára.

Veréb Jankó a bekövetkezendő fillokszerás szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen vicczekkel csordultig teli

naptárt

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczkó Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá, Kakutyi és Maku-tyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az irástudók: Dr. Muki, Indigó-pinty, Mukimírek-bég, Quiproquo, Le-Tor stb egész serege a vicezfaragóknak.

A rendes naptári részen kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrumot) kaczagató, humoros dolgokkal leszen tömve a vastag könyv, benne számos új illusztráció.

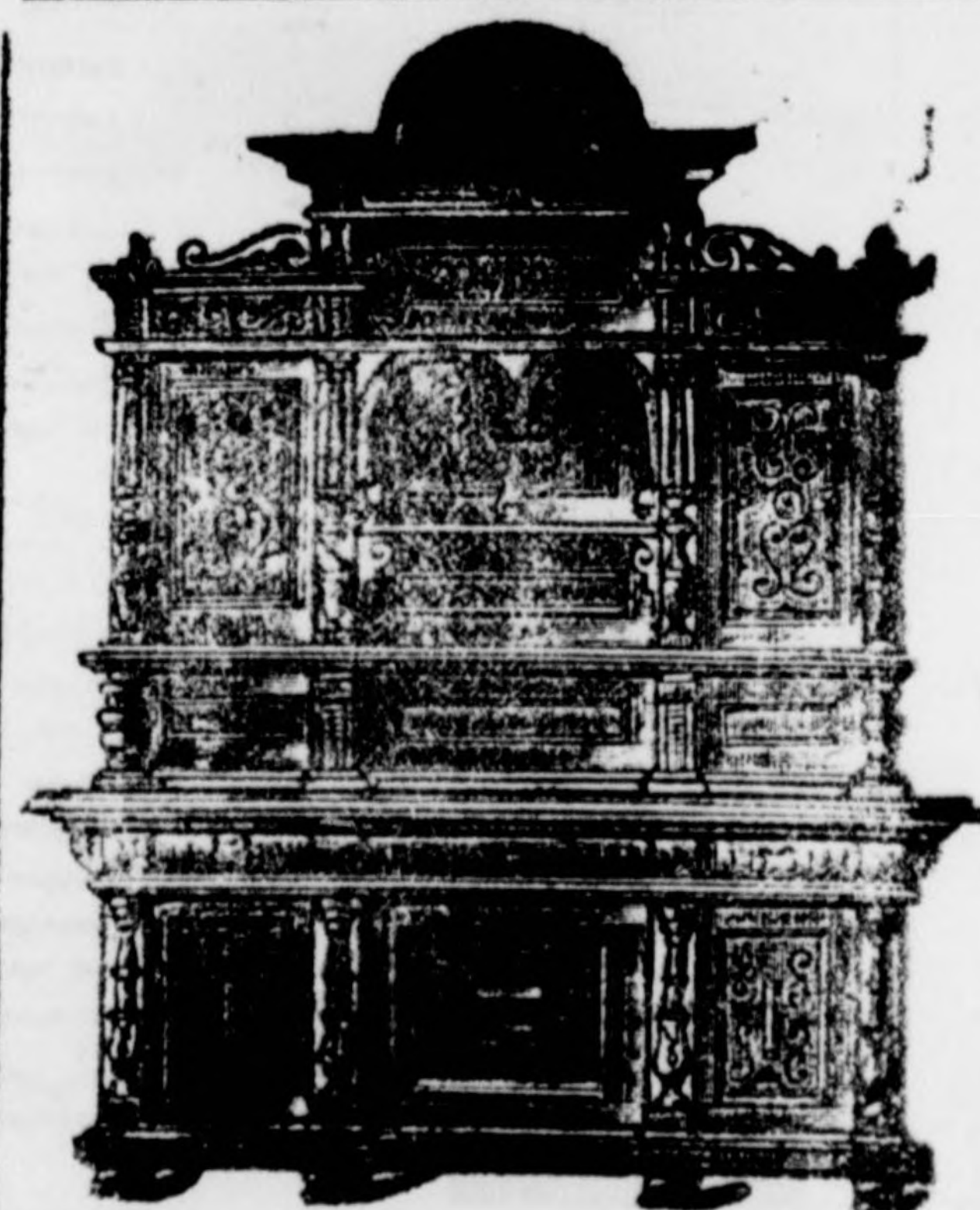
E kitünően mulattató naptárra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

kik e naptárra előre fizetnek, ötven krajczárért kapják meg a naptárt.

Eladási ára nagyobb lesz.

Az előfizetési pénzek legkésőbb szeptember 15-éig a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széhenyi-tér 12. sz.) küldendők.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerüen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.